

בנטה ישראל לעמד עם בגולות. ואם לא, כביכול היה והם אין יכולם להתקים בועלם. ואם נמצאים צדיקים, הם נתפסים בראשונה. ואם לא, אוטם הגדים שהעולם מתקים בשכליהם נתפסים בראשונה, וסקדוש ברוך הוא מסלך אותם מן העולם, אף על גב שאין נמצא בהם חטא. ולא זה בלבד, אלא מרחיק מפניהם את בנטה ישראל וגולה לגולות. וזה שבותוב, אם הפה המשיח יחתט לאשות העם. למה יחתט? לאשות העם, מושם חטאיהם העולם שגרמו זאת זה, לאשות העם ודי, ולא לאשותם. יחתט א-יגרע טובו ודע דין בכל, כמו שנאמר (מלכים א') והייתי אני ובני שלמה חטאיהם. דבר אחר אם הפה המשיח - זה הקדוש ברוך הוא, כפי שאמרנו. יחתט א-יחסר מכנסת ישראל ומהulos, שלא נותן להם ספק הברכות. למה? זהו לאשות העם ודי, וזה בשbill החתט של העם.

אם הפה המשיח יחתט. רבינו יצחק פתח, (שםות ל) זכר לאברהם לארם ליצחק ולישראל עבדיה, הפסוק הזה קשה. כך היה אריך לכתב: זכר לאברהם וליצחק ולישראל. מה זה ליצחק? אלא כך שנינו, בכל מקום השמאל נכלל בימין, והוא בכלל של הימין. שהימין הנה מתון לעולמים להקליל בו את השמאלי, ועל כן לא חלק, כדי להקליל אותו באברהם. ומשום לכך לאברהם ליצחק (ווקא) כלל אחד. אבל ולישראל, שהרי הוא אוחז בכנען (בבבבבב), את שגיהם, והוא שלם בכלל.

אשר נשבעם להם בז. שבועה נשבע קדוש ברוך הוא לאבות, באבות שלמעלה, זהו שבותוב

עמהון בגלוותא. וαι לאו, כביבול היה ואינון לא יכול לאתקיימא בעלמא. וαι זפאיין אשתקחו, אינון אטפּון בקדמייתא. וαι לא, אינון גדיין דעלמא מתקיימא בגנייהון, מתקפין בקדמייתא, וקודשא בריך הוא סליק לוון מעלמא, אף על גב דלא אשתקח בהו חובה. ולא דא בלחוודי, אלא רחיק מגניה לנטה ישראל ואתגליא בגלוותא.

הדא הוא דכתיב אם הפה המשיח יחתט לאשות העם. אמא יחתט. לאשות העם, בגין חובי עלמא דגרמי הא, לאשות העם ודי, ולא לאשותה דיליה. יחתט: יגרע טוביה, ודיין דיניה בכלא, כמה דעת אמר (מלכים א') והייתי אני ובני שלמה חטאיהם. דבר אחר אם הפה המשיח, דא קדשא בריך הוא כדקאמין. יחתט, יגרע מן בנטה ישראל ומעלמא, דלא יהיב להונן ספוק בריכאן. אמא. איהו לאשות העם ודי, בגין חובה דעתה היא.

אם הפה המשיח יחתט. (ויקרא ז') רבינו יצחק פתח, (שםות ל) זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיה, הא קרא קשייא, כי מיבעי ליה למכתב, זכור לאברהם וליצחק ולישראל, מי ליצחק. אלא כי תניון, בכל אחר שמאלא אתכליל בימינה, ובכללא דימינה הוא. דהאי ימינה, אתתקנת לעלמין, לאכללא ביה שמאלא. ועל דא לא פליג, בגין לאברהם ליה ביה באברהם. בגין כך לאברהם ליצחק (ויקרא) כלל אחד. אבל ולישראל, דהא ליצחק ביה שמאלא. ועל דא לא פליג, בגין לאברהם בתרוייהו אחיד לוון בגנדפי (ס"א בגנדי), והוא שלים בכלא.

אשר נשבעם להם בז. אומאה אומי קדשא בריך הוא לאברהם, באברהם דלעילא הדא